

Advokat (H) Endre Grande
Østre Nesttunveg 2
5221 Nesttun

Bjørnefjorden landbrukskontor		
FUSA - OS - SAMNANGER - TYSNES		
Løpnr. 18	Saksjon AUD	Sakh. OSK
28 SEPT 2018		
År / Saksnr. 18/2218	Dok.nr.	
Ark kode P GBNR 32/4		
Ark. kode S V62		
Kassasjonsår	Gradering	

Fylkesmannen i Hordaland
Postboks 7310
5020 Bergen

(Framsendes gjennom Samnanger kommune v/Bjørnefjorden
Landbrukskontor, postboks 24, 5649 Eikelandsosen)

Vår referanse:
Ansvarlig advokat: Endre Grande

Nesttun, 25 sept. 2018

Konsesjonssak – klage på vedtak om konsesjon – gnr 32 bnr 4 i Samnanger.

Bjørnefjorden landbrukskontor traff 6. september 2018 vedtak om å gi Leon Espelid konsesjon til overtaking av gbnr 32/4 i Samnanger. På vegne av Aud Norunn Solberg, eier av naboeiendommen gbnr 32/7 påklages vedtaket. Det gjøres gjeldende at vedtaket bygger både på uriktige faktiske opplysninger og manglende hensyntagen til bestemmelser i konsesjonsloven, bl. a konsesjonsloven § 1 nr. 1,2 og 4 samt særlig § 9 nr. 3.

Vedtaket er kunngjort i pressen 13 sept. og Solberg fikk underretning om vedtaket (orientering om klageadgangen) 17 sept. 2018. Klagen er rett-tidig.

Rettslig klageinteresse.

Solberg er ikke direkte part i saken, men har rettslig klageinteresse som nabo som dertil har vegrett over bnr 4 og grense mot bnr 4 i selve tunet. Hun blir på flere måter direkte berørt av vedtaket, og mener vedtaket bygger på flere feil. Nærmere om dette nedenfor.

Bakgrunn/historikk.

Gnr 32 i Samnanger er den stor eiendom, anslagsvis ca 42600 da. Den ble delt i 3 bruk i 1868 (like deler). Fra disse tre bruk ble så bnr 4 fradelt kort tid etter, omtalt som Steinhushagen. Bnr 4 ble så delt i to like deler ved skylddeling i 1885. Dermed oppstod bnr 7 som Solberg i dag eier. Eiendommen utgjør iflg. sine dokumenter en halvdel av det gamle bnr 4. Delingen innebærer også at disse to bnr har svært mye felles grense både på inn og utmark. Grensa går mellom bygningene i tunet på bnr 4 og 7. Vedlegger bilde som viser tuna, med angivelse av hvilke bygninger som tilhører bnr 4 og 7. Grensa for bnr 7 mot bnr 4 i tunet, går ca 1,5 m fra husvegg til bnr 7 og det er ca 4 m fra hjørnene på de to våningshus. (Bnr 4 sitt er i dårlig forfatning)

Bnr 7 har vegrett over bnr 4 iht erklæring fra mai 1985 og jordskifteskjønn av august 1986. Iht skjønnnet har bnr 4 bare gangvegrett til denne traseen som aldri har blitt oppmålt. Dokumentene vedlegges.

Solberg har ikke vært klar over at eiendommen var på salg nå og har derfor ikke hatt mulighet til selv å gjøre sine interesser gjeldende. Hun er kjent med at det også var en konsesjonssak vedrørende

Advokat Endre Grande, ENK
Østre Nesttunveg 2
5221 Nesttun
Org nr 917 991 081

Mobil: 908 27 825
E-post: engr@advokatgrande.no
Medlem av Den Norske Advokatforening

eiendommen i 2017, da Frøy Invest AS fikk konsesjon. Vedtaket om konsesjon i 2017 ble holdt litt igjen, da det oppstod uklarhet om eiendommens størrelse mm. Jeg viser til møteboka for denne saken, datert 13 juni 2017. Denne møteboka ber vi om blir vedlagt klagen til klageinstansen.

Det er ikke gjort noe med avklaring av eierforhold og grenser, noe Solberg hadde forventet. At det nå kommer ytterligere en konsesjonssak på samme bruk, og fortsatt uten at det skjer avklaringer, er vesentlige saksbehandlingsfeil.

Urett faktisk grunnlag.

Solberg mener at både bnr 4 og hennes bruk er ca 1500 da hver. Vedtaket legger noe annet og lavere areal til grunn. Dette burde vært grundigere undersøkt og avklart.

Vegretten for bnr 7 er ikke opplyst, nevnt eller kommentert. Bnr 7 sine interesser blir derfor ikke ivaretatt. Bnr 4 sin adkomst er avhengig av bnr 7.

Grensene i tunet er ikke med i vurderingen, heller ikke det forhold at bnr 4 og 7 har felles grenser også ellers. Derimot grenser bnr 4 ikke til de andre eiendommer konsesjonssøkeren har ervervet, bnr 3,6, 8 og 9. Det oppnås således ingen arealrasjonalisering gjennom ervervet.

Samlet sett burde dette tilsa at Landbrukskontoret varslet Solberg med forespørsel om interesse for hele eller deler av eiendommen. Hun ville vært interessert.

Uriktig lovforståelse.

Pga. at saken er mangelfullt opplyst blir vurderingen etter konsesjonsloven § 1 nr. 1, 2 og 4 mangelfull og feil. Det som sies om disse bestemmelsene i vedtaket, gjelder i fullt monn også for Solberg, som synes å være nærmere til å ivareta disse lovhensyn.

I særdeleshet mener vi konsesjonsloven § 9 nr. 3 blir tilsidesatt. Konsesjonssøkers erverv innebærer ingen driftsmessig god løsning, tvert imot. Utleie av sauebeite og jakt/fiske er noe alle kan drive med. Selv om ressursgrunnlaget er svakt både på bnr 4 og 7, ivaretar Solberg kulturlandskapet og holder innmarka i stand, i motsetning til bnr 4 som gror igjen. Det er lite naturlig å kalle bnr 4 for tilleggsareal til bnr 3,6, 8 og 9. Som tilleggsareal er det utelukkende egnet for å bli en del av bnr 7, slik det opprinnelig var. Vi mener således at vurderingen av om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning, er feil og at de forhold som her påpekes burde vært iaktatt og ført til et annen vedtak.

Loven åpner både for at myndighetene kan si nei til å gi konsesjon, og at myndigheten kan gi konsesjon på vilkår, for eksempel at deler av det konsesjonsomsøkte bruk blir overdratt til andre, her bnr 7.

Aud Norunn Solberg er interessert i å overta bnr 4, helt eller delvis.

Samlet sett mener vi vedtaket bør oppheves og saken underlegges ny og mer grundig behandling, der også andre interesser enn bare konsesjonssøkers, blir tatt i betraktning.

Med vennlig hilsen

Endre Grande
Advokat (H)